

ת"פ 55513/03/20 - מדינת ישראל נגד אברהם איסקוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 55513-03-20 מדינת ישראל נ' איסקוב

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רוי חן
נגד
הנאשם: אברהם איסקוב
ע"י ב"כ עו"ד שני דבש

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירה של **איומים**, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).
2. בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 15.06.2018 בשעה 03:20 או בסמוך לכך הגיע הנאשם ברכבו, כשלצדו אדם נוסף, לקרבת דירת המתלוננת בבניין בפרדס חנה, כשהוא מצויד בבקבוק ליטר וחצי מלא דלק. הנאשם נכנס לבניין והחל לשפוך את הדלק מלובי הבניין ועד הכניסה לדירת המתלוננת. בהתנהגות זו איים הנאשם על המתלוננת, שלא כדין, בכוונה להפחידה.
3. הדיונים המקדמיים החלו לפני מותב קודם ובהמשך הועברו לפניי. בסופו של דבר החליט הנאשם להודות בעובדות כתב האישום כמות שהן והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירה בה הואשם, כאמור בפסקה 1 דלעיל. ב"כ הנאשם עתרה לקבלת תסקיר שירות המבחן היות והנאשם, יליד שנת 1999, היה בן 19 שנים בלבד בעת ביצוע העבירה, ובית המשפט נעתר לבקשה.

ב. עיקר תסקיר שירות המבחן:

4. תסקיר שירות המבחן (מיום 11.12.2022) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כאמור יליד שנת 1999 (בן 23 שנים כיום). כיום חי הנאשם בזוגיות, מתגורר עם זוגתו בדירה שכורה בבת ים ועובד כשכיר במתחם לשטיפת כלי רכב. בהמלצת המעסיק, שהוצגה לשירות המבחן, תואר הנאשם כבעל מוטיבציה ואחריות רבה. הנאשם אף מעוניין להמשיך וללמוד לימודי מכונאות. הנאשם תיאר כי כיום מצבו הכלכלי יציב, זוגתו נכנסה להיריון והם מצפים לילד.
5. על אף שהנאשם גדל במשפחה מתפקדת, בילדותו הוא סבל מקשיי התנהגות ולמידה. הנאשם עבר בין מסגרות לימוד שונות ובסופו של דבר השלים 11 שנות לימוד בלבד. הנאשם תיאר כי בילדותו

חוזה הצקות והתנהגות בריונית מצד חבריו לכיתה, כאשר התמודד עם כך באמצעות דפוס התנהגות של הדחקה והימנעות. כן תיאר הנאשם כי לעיתים דיברו אינו ברור לאחרים והוא נוטה לגמגם ולהילחץ, עד שמארגן את דבריו. הנאשם סיפר כי כיום הוא מווסת יותר בהתנהגותו, בעל יכולת איפוק טובה יותר ויכולת לנהל קונפליקטים.

6. הנאשם שלל שימוש בחומרים ממכרים ואין לו הרשעות פליליות קודמות כלשהן (וכאן יוער כי גם לא הוגשו לפניו, מטעם המאשימה, ראיות בהקשר להרשעות קודמות). עם זאת, בתסקיר שירות המבחן מצוין כי הנאשם נשפט בזמנו בבית המשפט לתעבורה, בגין מספר תיקי נהיגה ללא רישיון שצורפו, לעונש של מאסר בפועל. הנאשם תיאר לשירות המבחן את נשיאת מאסר זה כנקודת מפנה מהותית בחייו, אשר הרתיעה אותו מלשוב ולבצע עבירות, סייעה לו לשנות את התנהלותו ואף להתנתק מחברה שולית.

7. אשר לביצוע העבירה דנא תיאר הנאשם כי הוא והמתלוננת היו בקשר זוגי, אותו אף חשבו למסד, אך נפרדו על רקע בגידת המתלוננת. הנאשם הוסיף ותיאר כי ברקע הבגידה נוצרו בנפשו תחושות כעס ואובדן, שהובילו אותו לביצוע המעשה. עם זאת, הנאשם ביטא חרטה על מעשיו, הכיר בחומרתם וכן בפגיעה במתלוננת. הנאשם הדגיש את השינוי שחל בחייו, לאחר ששוחרר מהמאסר. עוד ציין הנאשם כי על אף שהוא עדיין מתקשה במתן אמון במסגרת קשר זוגי, הוא סיגל לעצמו יכולת טובה יותר להגיב באיפוק, תוך חשיבה על השלכות מעשיו. הנאשם שלל צורך בעזרה מקצועית, בשלב זה, וביטא יכולת להתמודד עם אתגרי חייו בכוחות עצמו.

8. שירות המבחן התרשם אפוא מנאשם צעיר לימים, אשר במהלך חייו המוקדמים אופיין כבעל אישיות אימפולסיבית שגררה קושי בניהול מערכות יחסים וקשרים חברתיים המבוססים על אמון, נפרדות ותקשורת טובה. מנגד, מאסרו של הנאשם בגיל צעיר סייע לו להבין את השלכות מעשיו, דבר אשר הוביל הלכה למעשה לשינוי באורחות חייו של הנאשם ובהשקעת מאמצים מצדו לבניית אורח חיים נורמטיבי.

9. שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון והסיכון בעניינו של הנאשם, ובסיכומו של דבר העריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם היא נמוכה, ומידת החומרה הצפויה, אם תישנה התנהגות כזו, תהא נמוכה. יתר על כן, שירות המבחן אף העריך כי לנאשם "יכולת טובה להימנע מעבירות על החוק בכוחות עצמו". לפיכך, ולנוכח חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה (כזכור בשנת 2018), המליץ שירות המבחן להסתפק בענישה צופה פני עתיד, שתכלול מאסר מותנה והתחייבות להימנע מעבירה.

ג. עיקר טיעוני הצדדים:

10. ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על עובדות כתב האישום, שבהן הודה הנאשם, והדגיש את פיזור הדלק בבניין בו התגוררה המתלוננת - מלובי הבניין ועד לדלת הכניסה לדירתה. לשיטתו, מדובר באיומים ברף גבוה, שכן חומרת מעשיו של הנאשם נובעת מכך שהם יצרו סיכון לא רק למתלוננת אלא גם לכל דרי הבניין; בפרט כאשר הנזק שיכול היה להיגרם מהמעשה חמור כשלעצמו.

11. בנסיבות שכאלה, כך טען ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם נקבע בפסיקה, ככלל, בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הפנה בהקשר זה לפסיקה מחמירה, הגם שמדובר בפסיקה שעניינה שימוש ב"אמצעים ממחשיים" (להגדרה המשפטית, ר' בפסקה 19 שלהלן):

כך הפנה ב"כ המאשימה לע"פ (מחוזי ירושלים) 42817-06-17 פלוני נ' מדינת ישראל (25.09.2017), שם דובר בנאשם שאיים על אמו ואחותו כי ישרוף אותן ובד בבד איים על אמו בסכין. וכך הפנה ב"כ המאשימה

לעפ"ג (מחוזי ת"א) 261-01-14 **מדינת ישראל נ' צברי** (24.02.2014), שם דובר בנאשם שנכנס לסניף בנק, הורה לעובדים לצאת מהמקום, הודיע לעובדים כי הוא עומד לשרוף את המקום ואת עצמו והחל לשפוך דלק על הרצפה; ונקבע מתחם עונש הולם שבין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

12. ב"כ המאשימה ביקש ללמוד מהמקרה האחרון הנ"ל לענייננו, ובמכלול הנסיבות - כאשר תסקיר שירות המבחן מלמד גם על היבטים שליליים בעניינו של הנאשם, ובהם קושי בקבלת סמכות ובוויסות ההתנהגות במצבי דחק - עתר לגזור על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצויים למתלוננת.

13. ב"כ הנאשם, מצידה, הדגישה את העובדה כי מדובר בכתב אישום בו הואשם הנאשם בעבירת איומים בלבד, וביקשה להקלות מחומרתם בטענה כי הם נעשו לאחר שהנאשם עבר מסכת התעללויות מצד המתלוננת, לרבות באיומים כלפי הנאשם והוריו, כאשר משום מה הוחלט לסגור את התיקים נגדה.

14. אשר למתחם העונש ההולם ציינה ב"כ הנאשם, כי הגם שמדיניות הענישה הנוהגת בעבירת האיומים משתנה ממקרה למקרה, בהתאם לנסיבותיו, הרי שכאשר מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם נקבע, ככלל, על ענישה צופה פני עתיד. עם זאת יוער כבר עתה, כי הפסיקה שאליה הפנתה ב"כ הנאשם (רע"פ 4475/21 **ואשאחי נ' מדינת ישראל** (28.07.2021); רע"פ 637/21 **הרמן נ' מדינת ישראל** (25.02.2021); רע"פ 4482/20 **חאמד נ' מדינת ישראל** (10.09.2020)), עניינה באיומים מילוליים בלבד.

15. עוד הרחיבה ב"כ הנאשם בתיאור הנסיבות האישיות של מרשה, לרבות ההיבטים החיוביים העולים מתסקיר שירות המבחן. במיוחד הדגישה הסניגורית את גילו הצעיר של הנאשם, את חלוף הזמן הממושך מאז ביצוע העבירה ואת השינוי הניכר שערך הנאשם באורחות חייו. הנאשם נמצא כיום במקום אחר לחלוטין מהמקום בו היה בשנת 2018. כיום מנהל הנאשם שגרת חיים נורמטיבית ויציבה, מצוי במערכת יחסים זוגית ועתיד להפוך בקרוב לאב.

16. בנסיבות אלה עתרה ב"כ הנאשם לאימוץ המלצות שירות המבחן ולהסתפקות בענישה צופה פני עתיד; בפרט כאשר הנאשם עתיד להתחיל את לימודיו בקרוב. עוד הדגישה ב"כ הנאשם את העובדה שהמאשימה לא הציגה בבית המשפט את עמדת המתלוננת, ולשיטתה לא בכדי, שכן כנראה אף המתלוננת מבקשת לשים את המקרה מאחוריה; ובכך יש להתחשב לעניין שיעור הפיצויים, ככל שבית המשפט ייעתר לבקשת המאשימה לפוסקם.

17. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: **"אני כבר לא שם. התקדמתי בחיים. עברתי הלאה. אני לא בשטויות האלה שעשיתי שהייתי ילד. זו התנהגות של ילד קטן. אני נותן לך מילה שאני לא שם וזה לא יקרה שוב..."** (בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 30 ואילך).

ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

18. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

19. ביצוע העבירה של איומים פוגע בערך החברתי של ההגנה על שלום הפרט ושלוות חייו, ועל זכותו לחיות את חייו ללא מורא, ומכאן חומרתה. עם זאת, נוכח המגוון הרחב של נסיבות עובדתיות, שבמסגרתן עשויה עבירת האיומים להתבצע, הפסיקה עורכת אבחנה חדה בין שתי הקטגוריות הבאות:

(א) **איומים מילוליים בלבד** - שלגביהם מתחם העונש ההולם נקבע, ככלל, החל בענישה צופה פני עתיד, וזאת גם כאשר מדובר באיומי מוות למיניהם (ור', רק לשם דוגמא, ברע"פ **הרמן הנ"ל**, אליו הפנתה ב"כ הנאשם).

(ב) **איומים מילוליים המלווים ב"אמצעים ממחישים"** - כאשר הכוונה בכך לאיומים מילוליים שאליהם נלווים מעשים פסיים הכוללים אמצעים ממחישים. כך קורה, למשל, כאשר נאשם מאיים על קורבנו כי ירצח אותו ואגב כך מנופף כלפיו בסכין, בגרזן או בכל חפץ מסוכן אחר. ברי כי באיומים כאלה, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים היא חמורה בהרבה מאשר באיומים מילוליים גרידא, שכן המבצע ממחיש באמצעי פסי את כוונתו להוציא את איומיו המילוליים מן הכוח אל הפועל. לפיכך, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בכגון דא נקבע בפסיקה ככלל למאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, ולעיתים אף למעלה מכך (ר' הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה, וכן ת"פ (שלום ת"א) 33078-10-19 **מדינת ישראל נ' רייכשטט ואח'** (03.10.2021), בפסקה 13 לגזר הדין ובפסיקה הנוספת המתוארת שם).

20. האיומים בענייננו אינם נכנסים לאף אחת משתי הקטגוריות הנ"ל אלא נמצאים במעין קטגוריית חומרה ביניים ביניהם, שכן מדובר באיומים **על דרך ההתנהגות**. מחד גיסא, לא מדובר באיומים מילוליים בלבד, שכן הנאשם עשה מעשים פסיים (הכוללים הצטיידות בבקבוק מלא דלק, הגעה לבניין בו התגוררה המתלוננת ושפיכת הדלק מלובי הבניין לדלת דירתה). מאידך גיסא, למעשיו הפסיים של הנאשם לא התלוו איומים מילוליים ברצח או בהצתה, וממילא לא היתה בהם האימה הייחודית הכרוכה בשילוב של איומים מילוליים עם אמצעים פסיים הממחישים את כוונת המאיים להוציא לפועל את איומיו. בנוסף, כפי שעולה מעובדות כתב האישום, התנהגותו המאיימת של הנאשם נעשתה ללא כל קומוניקציה ישירה עם המתלוננת.

21. בנסיבות אלה - ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה - אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין חודשיים מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם והחריגה ממתחם זה:

22. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40א לחוק העונשין. עם זאת, לבית המשפט סמכות לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום, בהתאם להוראות סעיף 40ד לחוק העונשין. לפי הוראות סעיף זה, אם מצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו.

23. בענייננו מדובר בנאשם צעיר, יליד שנת 1999 (בן 23 שנים כיום), נעדר הרשעות פליליות קודמות. הנאשם היה בן 19 שנים בלבד בעת ביצוע העבירה, כאשר מאז חלפו למעלה מארבע שנים, שבמהלכן שינה הנאשם את אורחות חייו באופן ממשי ומהותי. הנאשם עובד כיום לפרנסתו, מנהל שגרת חיים יציבה ואף מבקש להתחיל ללמוד מקצוע בקרוב. יתר על כן, הנאשם בנה מערכת זוגית חדשה ויציבה, זוגתו

מצויה בהיריון והוא עתיד להפוך לאב בקרוב.

24. זאת ועוד: שירות המבחן התרשם באופן חיובי מהנאשם, ובמיוחד מהתפנית - דהיינו השיקום - שערך בחייו, בכוחות עצמו. שירות המבחן העריך אפוא כי לנאשם יכולת טובה להימנע מלחזור ולבצע עבירות וכי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצידו הוא נמוך.

25. בנסיבות אלה נראה אפוא כי יש מקום לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום, ולהימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל (לנשיאה בדרך של עבודות שירות) על הנאשם, תוך איזון הקלה זו בהשתתף ענישה כלכלית הולמת, ברכיבי הקנס והפיצויים.

ו. סוף דבר:

26. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, את העבירה בה הורשע.

(ב) קנס בסך של 1,000 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.02.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ג) פיצויים למתלוננת, עדת תביעה מס' 1, בסך של 4,000 ₪.

הפיצויים ישולמו ב-8 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.02.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלוננת, לצורך העברת הפיצויים.

ככל שנותר בתיק בית המשפט - או בתיקים קשורים - פיקדון שהופקד מטעם הנאשם, בהסכמת ההגנה יקוזז הפיקדון לתשלום הפיצויים, כאשר הנאשם ידרש לשלם רק את יתרת הסכום שתיוותר.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ג, 29 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.